

aware and at the same instant, not aware of final aim of my presentation. I sacrifice my awareness to the creative uncertainty of phenomenological stance.

What does hinder me to use the same approach toward the external chaos? To the images, signs and all the simulacrum of our postmodern reality? Why should I take it in the neutral or negative sense? The chaotic state of senseless, even unconscious phenomena of present day life reminds me the state of my soul in the very act of phenomenological creativity. This external - internal similarity encourages me to take myself at one with contemporary world; treat the latter in the positive sense, try to fall in love with absurd state of things, which like a mirror reflects my creative unconscious, my waiting, my hope, my perception of everlasting creativity of the world in which we live.

References:

1. Dolidze Mamuka. The book – Development of Husserl’s Ideas in the Context of Phenomenology of Life and Modern Georgian Philosophy. Tbilisi, Publisher “Kalmosani “, 2013, Pp. 58 -63.

2. Tymieniecka Anna- Teresa. – Human Development Between Imaginative Freedom and Vital Constraints. In the Journal – Culture and Philosophy, 2009, Pp. 30 – 40.

Тематика: Педагогічні науки

НАУКОВА ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Доротюк В.І.

кандидат психологічних наук,
старший науковий співробітник,
завідувач відділу профільного навчання
Інституту педагогіки НАПН
м. Київ Україна

Проблеми, які існують у суспільстві породжені економікою та педагогікою. Наукова педагогічна стратегія має можливість охопити всі сторони людського буття. Вона має забезпечити навчання та виховання всіх дітей. Все, що їм найдорожче, люди довіряють школі; і від школи залежить і залежало багато років, яке майбутнє і теперішнє нашого суспільства і нашої економіки. Школа має безмежні повноваження на те, щоб виховати людей достойних, із щирим та палким серцем, сміливих та надійних, розумних та чемних, творчих та сильних. Таку суцільну стратегію навчання та виховання повинна розробити наукова спільнота. Але ми не маємо такого результату на сьогодні.

Зате, ми маємо невирішені проблеми:

1. Дефіцит підготовлених кадрів. Незважаючи на те, що випускників навчальних закладів зі спеціальністю у дипломі достатньо, але спеціальність - це ще не професія. Розробити програми по переходу випускника до професіонала - це перша задача науковців.

2. Профорієнтація учнів у школі не має ні методичного інструментарію, ні спеціалістів, ні критерію відбору, ні зворотнього зв'язку, ні контролю за цим процесом. Але діти повинні у школі розкрити свої таланти, знайти покликання та отримати профорієнтацію. Покласти на школу функцію по забезпеченню професійного самовизначення учня та забезпечити її науково-методичним інструментарієм - це друга задача науки.

Успішною країною роблять люди. Люди, які навчаються у середніх та вищих освітніх закладах, люди, які будуть працювати у різних галузях економіки і забезпечувати наш добробут.

Для цього наука педагогіка має по новому підійти до освітнього процесу та:

1. розробити технології вивчення сучасного учня, як людину, як особистість, як члена колективу. Визначити його потреби, його інтереси, його темп, пам'ять, мислення, увагу, його ідеали і захоплення, його культуру і кумирів, його мрії та побажання;

2. зафіксувати рівень відсутності знань у науковців про дитину, для якої вони пишуть програми розвитку, абсолютно неефективні для сучасних учнів, бо вони не для них і не про них;

3. створити адекватну освітню стратегію з урахуванням психологічних характеристик сучасних учнів, побажань суспільства та завдань держави.

І, звичайно, керівникам наукових структур необхідно провести ревізію власних кадрів. Визначати важливі теми для дослідження актуальних проблем мають незаангажовані люди. Але тут існує величезна проблема у вигляді конфлікту інтересів. Кожен чиновник від науки має власну тему дослідження і власний колектив дослідників, а окрім того він керує цілою великою структурою чи напрямом. Ця людина має різні функціональні обов'язки, які неможливо поєднати в одній особі. Такий керівник грає роль начальника і підлеглого в один і той же час, що виглядає, як роздвоєння особистості. Якщо людина веде серйозну наукову тему, використовує свої власні напрацьовані та повірені методи дослідження, чи в змозі вона оцінити методи іншого науковця, які кардинально відрізняються? Звичайно, ні. Таким чином, ресурси, що виділяються державою на науку, використовуються неефективно. Головним продуктом науки є новизна, яка народжується із різноманіття ідей та експериментів. Але, завдяки конфлікту інтересів, при наявності особистих наукових тем у наукових керівників звужується різноманіття методів, навіть самих тем, і від цього страждає новизна. Життя швидко змінюється, змінюються умови навчання, оточуюче середовище, з'являються нові технології, але у педагогіці дуже небагато відкриттів та новизни.

Висновки:

- Педагогічний науковий простір потрібно наповнити новими ідеями та закономірностями.
- Організаційна структура наукових закладів потребує модернізації.

Тематика: Педагогічні науки

ЯКІСТЬ, ПОСЛІДОВНІСТЬ І ЦІЛІСНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Доротюк О.Г.

науковий співробітник відділу профільного навчання
Інституту педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна

Наука є базою життя і розвитку суспільства. Технологічний розвиток, технічні досягнення, ефективність виробництва і навіть відносини між людьми, групами людей, гармонія у сім'ї - все це є предметом науки. Наукові дослідження у різних галузях слугують для виявлення поточного стану справ, його покращення та прогнозування майбутнього. Деякі науковці розробляють методи та способи вирішення господарських, навчальних та технічних проблем. Окремі дослідники зосереджуються на проведенні експериментів, ще інші працюють над модернізацією процесів, вибудовуючи організаційно-адміністративні структури. Наші дослідження показали, що відповідно до ролей у науці, існує відповідна типологія наукових кадрів. Можна виділити такі типи: вчений-організатор, вчений-методист, вчений-дослідник, вчений-новатор. Зрозуміло, що основне завдання науки-продукувати нове, але нове, не обов'язково винайдене з нуля, це може бути новий підхід у вивченні чогось, новий метод спілкування, інші погляди на проведення експерименту. Всередині, у